

נישואין על האנוסה פרק אחד עשר יבמות

מסורת הש"ס

בא א מ"י פ"ב מנ"ל
תנא דאמרי

ואינן

מטמאין למתים. תימה לר"י דאמאי לא קתני נמי ואין סופגין את הארבעים דקדקתי בסיפא ואי משום דתנן בסיפא לא חש לשטותי הא קתני ואין מטמאין למתים ואפ"ל דתנא בסיפא : ואם אכלו אין משלמין קרן וחומש. נהי דאין משלמין מ"מ לריבוי להפריש משום כפרה :

ואינן

חולקין על הגורן. ואפי' יבאו שניהם על הגורן ויתט אס כהן אפי' חנו לי בשבילי ואם חברי כהן חנו לי בשבילי אפי' אין חולקין כיון דאין אכלין דלמא אחי לירי תקלה : ואין מוילין. פירש בקונטרס ב"ה אפי' חנו חייבין עולה או חטאת ואשם אין סופין אותם לתתם לאנשי משמר להיות עבודתם ועורם שלהם דכל חד אמר אלא כהן אלא וכן (ב) יקריב בכל שעה שירצה ואפי' במשמר שאין שלו אלא או יקריב להם קרבנות ויחזרו להם הבשר ויתנו לכל מי שירצו או אלו יעשו שליח כל כהן שירצו להקריב בקרבן והקשה על זה בקונטרס דהא אמרינן בהגוזל קמא (ב"ק דף ק. וס) דהיכא דלא מלי עבד עבודה שליח נמי לא מלי משוי ואפי' דאין זה קושיא דשאני הכא אס יבא אליהו ויאמר שהוא כהן היה ראוי לעבוד עבודה כמו חולה וזקן שנתן לאיזה משמר שירצה הואיל וע"י הדחק ראוי לעבודה כדמפרש בהגוזל (ס) וכן מלא ה"ר אלחנן בהדיא בירושלמי דקאמר היה זקן או חולה נותנה לכל משמר שירצה היה טמא ובעל מום נותנה לאותו משמר ומסיק דהתעורבו עבדין להו כחולה וזקן דתנינן אין מוילין שלהם מידיהם ועל לשון שני שפי' ואין נותנין להם קדשים בבטור וחרמים קאמר קשה לר"י מדתני בערכין (דף כט.) חרמי כהנים עד שלא באו ליד כהן הרי הם כהקדש משבחו ליד כהן הרי הן חולין לכל דברים א"כ איך מניחין אותם בידם ואמר ר"י שיתנו לו להו ויתנו ביניהם : ח"כ אחד פשיטא. פי' פשיטא שאין להם אלא חלק אחד : ואם עבד כהן אפי' חנו לי בשבילי לקמן אין חולקין תרומה לאשה משום גרושה ה"ל בני עבד נישואין שמה ישאל לאחר שנשחרר העבד ואמר ר"י דאין לחוש לכך שלא יחזיקו ענינו בעבד והא נמי לא חיישינן שמה ימכרו רבו ישראל וישאל דכיון דמוזותיו על רבו לא יבא חוטא ולא לו אך קשה דמסקינן בפ"ק דגיטין (דף יב. וס) שיכול הרב לומר לעבד עשה עמי ואני זקן ואמאי לא חיישינן שמה ישאל אז כיון שאין רבו מפרנסו ושמה הא לא שכיח :

השתא בהמתן של גדיקים. גראה דל"ג ליה דלא שייך דך פירכא אלא במקום שהכס ענינו נכשל באכילת איסור ואין להאריך כאן :

ואלו הן חש"י. היינו דוקא בקטן שאינו יודע לישא כפיו דבסוף לולב הגזול (סוכה מב. וס) תניא יודע לישא את כפיו חולקין לו תרומה ואקטן קאי הכס (ג) קטן היודע לישא את כפיו עולה עם הגדולים אבל בפני ענינו עד שיביא ב' ספרות כדאמר בפ"ג דמגילה (דף כד.) וס) לישא בקביעות עד שיתמלא זקנו :

ובולן משגרין לבתיהן. וא"ל ולמה משגרין לחרש וסוטה והלא לא ישמרו בטמרה וי"ל שיש להן אשטרופוס בבתייהן ומ"מ אין חולקין להם פן יבאו לחלק אפילו אין להם אשטרופוס :

[פי' סיכא חוס' כתובות
כת. ד"ס ודלמא][ופי' סיכא חוס' שבת יב
ד"ס רבי נתן וחס'
סמכים קי' ד"ס אישתי
ותוס' גיטין י. ד"ס השתא
ותוס' חולין כ. ד"ס
גדיקים]

[כדאמר בחולין כד:]

בין כשרות. משום עבד : בין פסולות. כגון שפחה משום כהן : הראיות לכהונה. ולא גרושה וחלוה משום כהן : אין סופגין כו'. דכל חד אמר אלא לאו כהן אלא (והתירא ספק היא) : אין משלמין. דכל חד אמר אלא כהן : ואין חולקין על הגורן. אין נותנין להם תרומה על הגורן שהמזכיר ישראל הוא : ומוכרין את הפרומה. תרומת תבואתן כמפרישין אותה אין לריבוי לתתם לכהן דכל חד אמר לכהן אייתי ראיה דלאו כהן אלא וסוף ומ"מ לאוכלה אי"א אלא מוכרין אותה לכהנים והדמים שלהן : ה"ג ואין חולקין בקדשי המקדש. כגון עורות קדשים : ואין נותנין להם קדשים. להקריב : ואין מוילין שלהן מידם. אס היו חייבין חטאת או אשם או עולה אין סופין אותם לתתם לאנשי משמר ולהיות עבודתם ועורם לאנשי משמר דכל חד אמר אלא כהן אלא ויתנא (ב"ק דף קט.) מנין לכהן שבא ומקריב קרבנותיו כל שעה שירצה ואפילו במשמר שאין שלו ת"ל ובא בכל אות נפשו ושרת ומנין שעבודתם ועורם שלו ת"ל ואשם את קדשיו לו יהיו ותעבודתם הללו הואיל והאחד מהן כהן אין ב"ד יכולין להוליך מידן בעל כרחם ולתתם לאנשי משמר אלא יקריבו קרבנותיהן ויחזרו לכהן הבשר והעור ויהיוטם לכל מי שירצו או הללו יעשו שליח כל כהן שירצו להקריב את קרבנם או יבאו את קרבנם עד שיתרנו הם לתתם לאנשי משמר :

לשון אחר ועיקר ואין נותנים להם קדשים בבטור וחרמים קאמר ואין מוילין את שלהם מידם דאמר אלא כהן וגבי חרמים נמי תנן (ערכין דף כח.) הכהנים אין מחזירין שהחרמים שלהן והדר אורי מלי קעבד בבטור שלו ירעה עד שיכתאב ולא יקריבו חס דא"כ לא יוכל את בשור שהמקריב יעבדו וללשון ראשון קשה לי דאמרינן בהגוזל (ב"ק דף קי.) דהיכא דלא מלי עבד עבודה שליח נמי לא מלי משוי : ובבבד ירעה עד שיכתאב. אפי' בזמן הבית דהא לא מלי למכפניהו למיתן לכהנים לאקריבו ולאכול את בשור ואינהו נמי לא מלי למיתניהו לכהן ולהחזיר לכהן הבשר דבטור חס אינו נאכל אלא לכהנים דכתיב ביה ובשפרם יהיה לך כחזה התנפה בבטורות פרק עד כמה (דף כח.) הילכך ירעה עד שיכתאב ומוחר לשחטו במדינה ויאלוהו הם דבטור בעל מוס אין זו משום אלא משום גזל דמתנת כהונה והכא גזל ליכא דהמזכיר מחזירו עליו הראייה :

חומרי ישראלים וחומרי כהנים. מפרש בגמרא : **גב' (תל א')** ס"ד. חלק אחד משמע של כל אחד : חלק כאלה. אס באו שניהם על הגורן נותנים להם אכל זה בלא זה אין חולקין להם דקסבר אין חולקין תרומה לעבד א"כ רבו עמו דלמא אחי לאסוקי ליוחסין דכברי כהן הוא : אס כהן אפי' כו' . אספק כהן וספק עבד קאי כי מתנינן : היו מעלין מתרומה ליוחסין. לאו מאכילתה אלא מתחלוקה הלכך אין חולקין לו דלא לית לאסוקי ליוחסין : כדמפרש של גדיקים. חמורו של רבי פנחס בן יאיר : עשרה אין חולקין. טולו מפרש טעמא : והאשה. אשה כהן : והערל. כהן שמתו אחיו מחמת מילה : שאינה הוגנת. פסולה לכהונה : משגרין לכהן לבתיהן. ואוכלין וערל שאסור לאכל בני מאכיל לנשו ועבדי : חון מעמא כו'. לקמיה מפרש : דלאו בני דיעה נינהו ויולתא דתרומה לחלק לכהן בגורן לשון כל :

ואכלוהו הם דבטור בעל מוס אין זו משום אלא משום גזל דמתנת כהונה והכא גזל ליכא דהמזכיר מחזירו עליו הראייה :

חומרי ישראלים וחומרי כהנים. מפרש בגמרא : **גב' (תל א')** ס"ד. חלק אחד משמע של כל אחד : חלק כאלה. אס באו שניהם על הגורן נותנים להם אכל זה בלא זה אין חולקין להם דקסבר אין חולקין תרומה לעבד א"כ רבו עמו דלמא אחי לאסוקי ליוחסין דכברי כהן הוא : אס כהן אפי' כו' . אספק כהן וספק עבד קאי כי מתנינן : היו מעלין מתרומה ליוחסין. לאו מאכילתה אלא מתחלוקה הלכך אין חולקין לו דלא לית לאסוקי ליוחסין : כדמפרש של גדיקים. חמורו של רבי פנחס בן יאיר : עשרה אין חולקין. טולו מפרש טעמא : והאשה. אשה כהן : והערל. כהן שמתו אחיו מחמת מילה : שאינה הוגנת. פסולה לכהונה : משגרין לכהן לבתיהן. ואוכלין וערל שאסור לאכל בני מאכיל לנשו ועבדי : חון מעמא כו'. לקמיה מפרש : דלאו בני דיעה נינהו ויולתא דתרומה לחלק לכהן בגורן לשון כל :

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones